

การบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) :

กรณีศึกษาอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี*

THE COVID-19 OUTBREAK MANAGEMENT :

A CASE STUDY OF WIHAN DAENG DISTRICT, SARABURI.

กฤษฎา รัตนเจริญ**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี โดยทำการศึกษาถึงสภาพปัญหาในการบริหารจัดการ แนวทางการบริหารจัดการ และการบูรณาการการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 9 ท่าน จากผลการวิจัยพบว่า การแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี มีการแบ่งลักษณะของการดำเนินการได้ 4 มิติ ดังต่อไปนี้ 1) มิติในการป้องกัน และการค้นหาผู้ป่วย หรือกลุ่มผู้สัมผัสกับผู้ป่วย 2) มิติในการให้การรักษา 3) มิติในการให้การช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ 4) มิติในการประสานความร่วมมือในระดับนโยบาย สำหรับแนวทางในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี ได้ใช้กลไกในระดับพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ มีการแบ่งมอบภารกิจความรับผิดชอบให้แก่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในมิติต่างๆ อย่างชัดเจน พร้อมทั้งสร้างการประสานความร่วมมือกันของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถสนับสนุนภารกิจต่างๆ ระหว่างกัน เพื่อลดอัตราการติดเชื้ไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี

คำสำคัญ การบริหารจัดการ บูรณาการการแก้ไขปัญหา เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

*บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระเรื่องการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) กรณีศึกษาอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี

**นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) เป็นไวรัสอุบัติใหม่ที่พบว่ามีการระบาด ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2562 โดยพบครั้งแรกที่มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) สามารถแพร่กระจายจากคนสู่คนผ่านการไอ จาม สัมผัสโดยตรงกับสารคัดหลั่ง การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และแพร่ระบาดออกไป กว้างขวางในหลายประเทศ ซึ่งองค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergency of International Concern) เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2563 และแนะนำทุกประเทศให้เร่งรัดการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค โดยข้อมูล ณ วันที่ 22 ตุลาคม 2564 ทั่วโลกมีผู้ป่วยที่ยืนยัน 243,440,178 ราย และเสียชีวิต 4,948,405 ราย

สำหรับประเทศไทย ตรวจพบผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) รายแรก เป็นผู้เดินทางจากประเทศจีนในวันที่ 8 มกราคม 2563 ได้รับการตรวจยืนยันผลและแถลง สถานการณ์ในวันที่ 14 มกราคม 2563 โดยเริ่มการแพร่ระบาดของโควิดโรคโควิด-19 เมื่อปลายเดือน มีนาคม 2564 ในสถานบันเทิงในกรุงเทพมหานคร หลายแห่ง ทั้งย่านทองหล่อและย่านเอกมัย จากผลการตรวจสอบในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ พบว่าเป็นการแพร่ระบาดโควิดสายพันธุ์ อังกฤษที่จะทำให้เกิดการระบาดได้รวดเร็วขึ้นมากกว่าเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) สายพันธุ์ เดิมถึง 1.7 เท่า ซึ่งอาการของผู้ติดเชื้อโควิดสายพันธุ์อังกฤษจะมีอาการตาแดง น้ำมูกไหล ไม่มีไข้ บางรายมีผื่น ซึ่งต่างจากอาการผู้ติดเชื้อโควิดแบบเดิมที่มีอาการ มีไข้ ไอ เจ็บคอ จมูกไม่ได้กลิ่น ลิ้นไม่ รับรส และจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในครั้งนี้ มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้ง ในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด สำหรับสถานการณ์การแพร่ระบาดของ เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในประเทศไทย ณ วันที่ 22 ตุลาคม 2564 มีผู้ป่วยที่ยืนยัน 1,831,389 ราย และเสียชีวิต 18,625 ราย อยู่ในอันดับที่ 24 ของโลก

ในปัจจุบันจังหวัดสระบุรียังคงถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุดและ และยังพบ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในทุกอำเภอ โดยส่วนใหญ่พบการแพร่ระบาด ในโรงงานอุตสาหกรรม และตลาดสด สำหรับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในจังหวัดสระบุรี ณ วันที่ 22 ตุลาคม 2564 มีผู้ป่วยที่ยืนยัน 26,954 ราย และเสียชีวิต 325 ราย (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี, 2564)

สำหรับในพื้นที่อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี มีแนวโน้มของการแพร่ระบาดของ เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ลดลง แต่ยังคงพบผู้ติดเชื้อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) อย่างต่อเนื่อง ซึ่งก่อนหน้านี้อำเภอวิหารแดงมีผู้ป่วยยืนยันสะสมเป็นอันดับที่ 1 ของจังหวัดสระบุรี และในปัจจุบันอำเภอวิหารแดงมีผู้ป่วยยืนยันอยู่ที่ 2,062 ราย และเสียชีวิต 13 ราย โดยมี

อัตราส่วนของผู้ป่วยติดเชื้อต่อพันประชากรอยู่ที่ 55.03 จัดเป็นอันดับที่ 4 ของจังหวัดสระบุรี จากสถานการณ์ในการแพร่ระบาดในห้วงที่ผ่านมา ส่งผลให้มีประชาชนได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดดังกล่าวเป็นจำนวนมากทั้งในกลุ่มผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) และกลุ่มของผู้ที่สัมผัสใกล้ชิดกับผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ทั้งในสถานที่ทำงาน บุคคลใกล้ชิด และบุคคลในครอบครัวเดียวกันที่ถูกพิจารณาและมีคำสั่งให้ทำการกักกันตนเองเพื่อสังเกตอาการในที่พักอาศัย (Home Quarantine) และการจัดตั้งศูนย์พักคอยชุมชน (Community Isolation) เพื่อรองรับผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) เพื่อเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ดังกล่าวส่งผลให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ในหลายมิติ อาทิเช่น ปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาการว่างงาน ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ตลอดจนปัญหาด้านความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคล ซึ่งผู้บริหารและผู้บริหารปฏิบัติงาน ในระดับอำเภอ และระดับท้องที่ต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และสามารถแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งผู้วิจัยทำการศึกษาโดยการนำความรู้หรือข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานในอำเภอ และในระดับท้องที่ที่เกี่ยวข้องมารวบรวม สังเคราะห์ให้เกิดเป็นองค์ความรู้ และหาข้อสรุปในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) เพราะต้องการศึกษากระบวนการบริหารจัดการ และแนวทางการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการของภาคส่วนต่างๆ ที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการ และการบูรณาการการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยผู้วิจัยได้เริ่มจากการศึกษา การทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ด้วยการศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ วารสาร สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ต รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ เพื่อนำมาใช้ในการประกอบข้อมูลในการวิเคราะห์ต่อไป และใช้วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) โดยผู้วิจัยได้มีการออกแบบสัมภาษณ์ที่เปิดกว้างประกอบการสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยครั้งนี้รวม 9 ท่าน

ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลัก

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลักด้วยวิธีการเจาะจง โดยที่ผู้วิจัยจะเป็นผู้ดำเนินการพิจารณาเลือกด้วยตนเอง ได้แก่ นายอำเภอวิหารแดง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลอวิหารแดง สาธารณสุขอำเภอวิหารแดง ท้องถิ่นอำเภอวิหารแดง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลอวิหารแดง ปลัดอำเภอหัวหน้างานความมั่นคงอำเภอวิหารแดง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลหนองสรวง พยาบาลวิชาชีพหัวหน้างานป้องกันและควบคุมการติดเชื้อโรงพยาบาลอวิหารแดง และกำนันตำบลอวิหารแดง ซึ่งเป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี เพื่อที่จะได้ข้อมูลมาดำเนินการวิเคราะห์ อันจะนำไปสู่ข้อค้นพบที่ได้จากการสัมภาษณ์ (Interview)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแบบสัมภาษณ์ที่จัดทำขึ้นเพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และใช้วิธีการสัมภาษณ์ที่เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง หรือการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ โดยในแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้กำหนดข้อความที่มีลักษณะเป็นแบบแน่นอนตายตัว คือจะสัมภาษณ์ผู้ใดก็จะใช้คำถามเดียวกันทั้งหมด และการสัมภาษณ์จะทำการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล โดยจะสัมภาษณ์บุคคลที่กำหนดไว้แบบตัวต่อตัวไม่มีบุคคลอื่นมาร่วมในการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละครั้งผู้วิจัยจึงได้กำหนดวันนัดหมายในการสัมภาษณ์ โดยจะมีการแจ้งให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ทราบก่อนล่วงหน้าทุกครั้ง และในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยหรือผู้สัมภาษณ์จะใช้การจดบันทึกข้อมูลในการสัมภาษณ์ตามที่ได้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลและอนุญาตให้บันทึกเท่านั้น ซึ่งก่อนสัมภาษณ์จะขออนุญาตผู้ถูกสัมภาษณ์ในการจดบันทึกการสนทนาก่อนทุกครั้ง โดยมีสาระสำคัญในการกำหนดคำถามสำหรับนำไปใช้ในการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

1. บทบาทในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี
2. แนวทางการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี
3. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี
4. แนวทางในการบูรณาการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี มีอย่างไร

รวมทั้งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ได้แก่ เอกสารทางวิชาการ วารสาร สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ต รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือหรือเอกสาร ซึ่งเป็นวิธีการศึกษาค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไป โดยการรวบรวมเอกสารซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการบันทึกไว้แล้วโดยผู้อื่น ได้แก่

1.1 หนังสือทั่วไป ได้แก่ ตำรา คู่มือ เอกสารประกอบการบรรยาย รวมถึงเอกสารทางวิชาการ วารสาร สิ่งพิมพ์ เป็นต้น

1.2 หนังสืออ้างอิง ได้แก่ สารานุกรม พจนานุกรม เป็นต้น

1.3 งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นงานที่ได้มีศึกษาหรือได้ทำการวิจัยค้นคว้าในเรื่องนั้น ๆ แล้วอย่างละเอียด

1.4 เอกสารของทางราชการ เป็นเอกสารที่ส่วนราชการจัดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน เช่น กฎระเบียบ พระราชบัญญัติ ประกาศกระทรวงมหาดไทย ประกาศกรมการปกครอง คำสั่งกรมการปกครอง คู่มือปฏิบัติงาน เป็นต้น

2. วิธีการรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ โดยที่ผู้วิจัยจะเลือกวิธีการสัมภาษณ์ที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ซึ่งเป็นรูปแบบของการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีทั้งหมด 4 ข้อ ได้แก่

2.1 บทบาทในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี

2.2 แนวทางการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี

2.3 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี

2.4 แนวทางในการบูรณาการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี มีอย่างไร

โดยจะสัมภาษณ์ตามหัวข้อที่กำหนดไว้เท่านั้น โดยผู้วิจัยจะทำการจดบันทึกข้อมูลตามคำบอกของผู้ถูกสัมภาษณ์ และจะบันทึกเฉพาะข้อมูลที่ถูกสัมภาษณ์อนุญาตให้บันทึกเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์แบบเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ทั้งหมดมาแยกประเด็นในแต่ละประเด็นตามข้อคำถามทั้ง 4 ข้อ
2. ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ซึ่งได้แยกประเด็นตามข้อคำถามแล้ว มาทำการเปรียบเทียบกับข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทัศนคติ แนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้ทราบถึงข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน ก่อนจะนำข้อมูลนั้นไปวิเคราะห์
3. ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมด มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน เพื่อสรุปผลของการวิจัยการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) กรณีศึกษาอำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน รวมถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้การบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) กรณีศึกษาอำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง เกิดความสำเร็จได้ โดยใช้รูปแบบการนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะพรรณนา

ผลการวิจัย

การบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) กรณีศึกษาอำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาวิจัยจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ และการบูรณาการการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง โดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ในการแก้ปัญหามิติด้านการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของอำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง แบ่งลักษณะของการบริหารจัดการได้ 4 มิติ คือ 1) มิติในการป้องกัน และการค้นหาผู้ป่วย หรือกลุ่มผู้สัมผัสกับผู้ป่วย 2) มิติในการให้การรักษากรอบครัวใหญ่ 3) มิติในการให้การช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ 4) มิติในการประสานความร่วมมือในระดับนโยบาย โดยแบ่งผลการวิจัยในแต่ละมิติได้ ดังนี้

1. มิติในการป้องกัน และการค้นหาผู้ป่วย หรือกลุ่มผู้สัมผัสกับผู้ป่วย

1.1 สภาพปัญหาในมิติของการป้องกัน และการค้นหาผู้ป่วย หรือกลุ่มผู้สัมผัสกับผู้ป่วย พบว่า ปัญหาในการป้องกัน และการค้นหาผู้ป่วยหรือกลุ่มผู้สัมผัสกับผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ในพื้นที่คือการที่ประชาชนในพื้นที่ขาดความเอาใจใส่ในการป้องกันตนเอง และขาดความระมัดระวังตัวในการใช้ชีวิต การไม่ยอมรับการปรับวิถีชีวิตจากเดิม ยังคงยึดถือการใช้ชีวิตแบบครอบครัวใหญ่ การรับประทานอาหาร การทำกิจกรรมร่วมกันในชุมชน รวมถึงการประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) และนำกับเข้า

มาแพร่กระจายในชุมชน การขาดวินัย และไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ควบคุมโรค ในการเข้ารับบริการตรวจ การแยกกัก กักกัน เพื่อสังเกตอาการ ณ ที่พักอาศัย รวมถึงการปกปิดประวัติการเดินทาง หรือกลุ่มสัมผัส

1.2 แนวทางการบริหารจัดการในมิติของการป้องกัน และการค้นหาผู้ป่วย หรือกลุ่มผู้สัมผัสกับผู้ป่วยติดเชื้อ พบว่าการพิจารณาความเสี่ยงของผู้สัมผัสผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) นั้นสามารถได้แบ่งความเสี่ยงของผู้สัมผัสผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ได้เป็น 3 ระดับ คือ ผู้สัมผัสเสี่ยงสูง ผู้สัมผัสเสี่ยงต่ำ และผู้ไม่มีความเสี่ยง สำหรับแนวทางป้องกัน และการค้นหาผู้ป่วย หรือกลุ่มผู้สัมผัสกับผู้ป่วยติดเชื้อ เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน จะเป็นบุคลากรกลุ่มแรกในการค้นหาผู้ป่วย หรือกลุ่มผู้สัมผัสกับผู้ป่วย โดยใช้วิธีการจำกัดวงของการแพร่กระจายของเชื้อ โดยการกำหนดให้พื้นที่ของการแพร่ระบาดของโรคต้องดำเนินการตรวจหาเชื้อเชิงรุกให้ครอบคลุมพื้นที่โดยทันที และพื้นที่ใกล้เคียงกับจุดที่มีการแพร่ระบาด หรือจุดที่มีผู้สัมผัสกับผู้ป่วยติดเชื้อจะดำเนินการตรวจหาเชื้อเพื่อระงับการแพร่กระจายโดยเร็วที่สุด ซึ่งเมื่อพบผู้ติดเชื้อจะดำเนินการส่งตัวเข้ารับการรักษาโดยเร็วที่สุด และสั่งให้ผู้สัมผัสกับผู้ป่วย แยกกัก กักกัน ณ ที่พักอาศัย

1.3 การบูรณาการการแก้ไขปัญหาในมิติของการป้องกัน และการค้นหาผู้ป่วย หรือกลุ่มผู้สัมผัสกับผู้ป่วย พบว่าแนวทางในการประสานงานระหว่างหน่วยงานตามหน้าที่ที่รับมอบหมาย ทั้งในเรื่องการให้การรักษา การเฝ้าระวังตรวจตรา และการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งเมื่อพบบุคคลผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล จะดำเนินการประสานงานไปยังโรงพยาบาลวิหารแดงทันที เพื่อดำเนินการตรวจยืนยันผล และส่งมอบการดูแลรักษาให้โรงพยาบาลวิหารแดงเป็นผู้ทำการรักษา สำหรับกลุ่มผู้สัมผัสผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) นั้นจะดำเนินการสอบสวนโรค และออกคำสั่งให้บุคคลที่มีความเสี่ยง แยกกัก กักกัน และดำเนินการติดตามสังเกตอาการทุกวัน และประสานงานกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่เพื่อดำเนินการตรวจตราบุคคลดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งรายชื่อให้อำเภอวิหารแดงทราบ และอำเภอวิหารแดงจะประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ให้การช่วยเหลือด้านสิ่งของอุปโภคบริโภคต่อไป

2. มิติในการให้การรักษา

2.1 สภาพปัญหาในด้านของการรักษาผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) นั้น คือการที่ผู้ป่วยบางรายไม่ยินยอมเข้ารับการรักษาตามระบบ การเลือกสถานพยาบาลในการรักษา และปัญหาการไม่เพียงพอของเตียงในการรองรับผู้ป่วย ซึ่งมีสาเหตุมาจากการแพร่กระจายเชื้อของผู้ป่วยให้แก่บุคคลในบ้าน ส่งผลให้ปริมาณผู้ป่วยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เตียงของโรงพยาบาลไม่เพียงพอที่จะรองรับผู้ป่วย

2.2 แนวทางการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในมิติของการรักษานั้น การให้การรักษายาบาลจำแนกผู้ป่วยออกเป็น 3 ระดับดังนี้ ผู้ป่วยสีเขียว โดยให้การรักษาโดยให้เข้าศูนย์พักคอยชุมชนหรือโรงพยาบาลสนาม ผู้ป่วยสีเหลือง ให้การรักษาโดยโรงพยาบาลชุมชน ผู้ป่วยสีแดง ให้การรักษาในโรงพยาบาลประจำจังหวัด หรือโรงพยาบาลที่มีขนาดใหญ่กว่า ซึ่งในส่วนโรงพยาบาลวิหารแดงได้ดำเนินการปรับปรุงอาคารสถานที่ภายในโรงพยาบาลเพื่อใช้รองรับผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) หรือ Cohort ward ที่สามารถรองรับผู้ป่วยกลุ่มสีเหลืองได้ทั้งหมด 100 ราย และในส่วนของศูนย์พักคอยชุมชนของอำเภอวิหารแดง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ โดยจัดตั้งขึ้นทั้งหมด 5 แห่ง สามารถรองรับผู้ป่วยกลุ่มสีเขียวได้ทั้งหมด 343 เตียง

2.3 การบูรณาการการแก้ไขปัญหาในมิติของการให้การรักษาผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในกรณีผู้ป่วยที่ไม่ยินยอมเข้ารับการรักษาตามระบบ การเลือกสถานพยาบาลในการรักษา โรงพยาบาลวิหารแดงจะประสานกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลและฝ่ายปกครองในพื้นที่เข้าทำความเข้าใจโน้มน้าวให้ผู้ป่วยเข้ารับการรักษา ณ สถานที่ให้การรักษายาบาล และปัญหาเดียวของโรงพยาบาลที่ไม่เพียงนั้น อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี แก้ปัญหาโดยการประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งศูนย์พักคอยชุมชนเพื่อระบายนผู้ป่วยที่เป็นกลุ่มสีเขียวกลับเข้าไปดูแลยังศูนย์พักคอยในพื้นที่ โดยให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลเป็นผู้ดูแล ติดตามอาการและรายงานมายังโรงพยาบาลวิหารแดงเพื่อประเมินอาการอีกครั้งหนึ่ง และฝ่ายปกครองในพื้นที่เป็นผู้รับผิดชอบในการเข้าเวรยามรักษาการประจำศูนย์พักคอย

3. มิติในการให้การช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ

3.1 สภาพปัญหาในมิติของการให้การช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ พบว่าสภาพปัญหาในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี เกิดจากระเบียบข้อกฎหมายที่ไม่ชัดเจน บุคลากรขาดความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติ หรือความกลัวในการถูกตรวจสอบจากหน่วยตรวจสอบภายนอก และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีไม่เพียงพอจึงทำให้บางกรณีเกิดความล่าช้าในการให้ความช่วยเหลือ

3.2 แนวทางในการบริหารจัดการในมิติของการให้การช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี พบว่าในการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบแบบการให้ความช่วยเหลือออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ป่วยที่หายจากโรค กลุ่มผู้มีความเสี่ยง และกลุ่มผู้เสียชีวิต ซึ่งกลุ่มผู้ป่วยที่หายจากโรค สาธารณสุขจะติดตามตรวจเยี่ยมอีกเป็นระยะเวลา 14 วัน กลุ่มผู้มีความเสี่ยงเมื่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคมีคำสั่งให้กักตัวเพื่อสังเกตอาการ อำเภอวิหารแดงจะประสานข้อมูลไปยังองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นในการให้ความช่วยเหลือเรื่องสิ่งของอุปโภคและบริโภคที่จำเป็น และในกลุ่มของผู้เสียชีวิต
 อำเภอิวหารแดงจะดำเนินการประสานหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือด้านการสงเคราะห์แก่ครอบครัว
 ของผู้เสียชีวิต เช่น การเสนอชื่อบุตรของผู้เสียชีวิตจากโรคโควิด 19 เข้ารับทุนการศึกษาราชประชานุ
 เคาราะห์

3.3 การบูรณาการการแก้ไขปัญหาในมิติของการให้การช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ
 จากการแพร่ระบาดของโรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอิวหารแดง จังหวัดสระบุรี
 จากกรณีการให้ความช่วยเหลือเป็นไปด้วยความล่าช้า อำเภอิวหารแดงได้ประสานขอรับการ
 สนับสนุนสิ่งของสำหรับอุปโภค บริโภค (ถุงยังชีพ) จากหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อมอบให้แก่กำนันใน
 ทุกตำบลไว้สำหรับแก้ไขปัญหาดังกล่าว และใส่ส่วนของปัญหาที่เกิดจากระเบียบข้อกฎหมายที่ไม่
 ชัดเจน และบุคลากรบางรายขาดความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติ และความกลัวในการถูกตรวจสอบ
 จากหน่วยตรวจสอบภายนอกนั้น อำเภอิวหารแดงได้มอบหมายให้ท้องถิ่นอำเภอิวหารเป็นผู้ที่ประสานงาน
 เกี่ยวกับความชัดเจนเกี่ยวกับระเบียบ ข้อกฎหมาย และแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องกับหน่วยงานในระดับ
 จังหวัด พร้อมทั้งชี้แจง ทำความเข้าใจ ให้ที่ปรึกษา และให้การแนะนำให้แก่องค์กรปกครองส่วนให้
 ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง สำหรับในส่วนของปัญหาความไม่เพียงพอของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วน
 ท้องถิ่นในการจัดส่งสิ่งของอุปโภคบริโภคให้กับผู้ที่ได้รับคำสั่งให้ แยกกัก หรือกักกันเพื่อสังเกตการณ์
 อำเภอิวหารแดงได้สั่งการให้ฝ่ายปกครองในพื้นที่ให้การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่อง
 ดังกล่าว

4. มิติในการประสานความร่วมมือในระดับนโยบาย

มิติในการประสานความร่วมมือในระดับอำเภอิวหารในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของ
 ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของพื้นที่อำเภอิวหารแดง จังหวัดสระบุรี อำเภอิวหาร
 ได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอิวหารแดง โดยมีนายอำเภอิวหารแดงเป็นหัวหน้า
 ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอิวหารแดง จังหวัดสระบุรี และได้แต่งตั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็น
 คณะกรรมการประจำศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรค เพื่อมอบหมายภารกิจ ติดตามสถานการณ์
 แลกเปลี่ยนข้อมูล ตลอดจนแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโร
 นา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอิวหารแดง จังหวัดสระบุรี โดยพบว่า อำเภอิวหารแดง จังหวัด
 สระบุรี ได้มีการแบ่งมอบภารกิจการทำงานโดยการมอบหมายให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทำงาน
 ร่วมกันอย่างสอดคล้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตั้งแต่กระบวนการในการป้องกัน และการ
 ค้นหาผู้ป่วย หรือกลุ่มผู้สัมผัสกับผู้ป่วย การให้การรักษายาบาลแก่ผู้ติดเชื้อ จนถึงให้การ
 ช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ โดยนายอำเภอิวหารถือเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการบริหารจัดการ การสั่งการ
 และการแก้ไขปัญหา ภายใต้การทำงานแบบการบูรณาการ และการประสานความร่วมมือจากภาค

ส่วนที่เกี่ยวข้องจนสามารถลดอัตราการติดเชื้อของผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าสภาพปัญหาของในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี คือ การที่ประชาชนในพื้นที่ขาดความร่วมมือ และไม่ปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ ที่หน่วยงานของรัฐกำหนด เช่น ไม่มีการป้องกันตนเองจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไม่ปรับเปลี่ยนหรือหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ รวมถึงการปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง หรือกลุ่มผู้สัมผัส ทำให้การจำกัดวงของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ทำได้ค่อนข้างยากทำให้มีจำนวนผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพ์ชญา วุฒฉัตรนนท์ (2563) ที่ได้ศึกษาการจัดการปัญหาและการควบคุมโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ของหมู่บ้านในพื้นที่อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการทำงานคือ การที่ประชาชนปกปิดและละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรการในการป้องกันโรค และในกรณีปัญหาที่เกิดจากระเบียบข้อกฎหมายที่ไม่ชัดเจน การขาดความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติ รวมถึงความไม่เพียงพอของบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายภารกิจในการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ จึงทำให้ความล่าช้าในการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบในพื้นที่นั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอรารัตน์ ฤกษ์ชัย (2563) ที่ได้ศึกษาการนำนโยบายป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่พบว่านโยบายด้านการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งปัญหาและอุปสรรคที่พบในการนำนโยบายไปปฏิบัติคือ บุคลากรไม่เพียงพอและไม่มีความรู้เฉพาะเกี่ยวกับโควิด 19 และระเบียบในการเบิกจ่ายไม่ทันต่อสถานการณ์

แนวทางการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี พบว่า อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี ได้ใช้กลไกในระดับพื้นที่ ตั้งแต่ระดับอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่กระบวนการ ในการป้องกัน และการค้นหาผู้ป่วย หรือกลุ่มผู้สัมผัสกับผู้ป่วยติดเชื้อ การรักษาผู้ป่วย จนถึงการให้การช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ โดยใช้การบริหารงานในลักษณะของการแบ่งแยกการทำงานตามภารกิจและหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการในระดับอำเภอ อันจะเห็นได้จากกระบวนการ ในการป้องกัน และการค้นหาผู้ป่วย หรือกลุ่มผู้สัมผัสกับผู้ป่วยติดเชื้อ โดยมอบหมายให้ฝ่ายสาธารณสุข และฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการ ในด้านของการรักษาผู้ป่วย มอบหมายให้โรงพยาบาลวิหารแดงเป็นผู้ดำเนินการ และในการให้การช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบได้มอบหมายให้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งแนวทางในการบริหารจัดการดังกล่าวสอดคล้องกับ

ทฤษฎีองค์การที่เป็นทางการ ของ Henri Fayol (ชลิตา ศรมณี, 2563, หน้า 25-26) ที่กล่าวถึงหลักของการแบ่งแยกงานกันทำ หรือการสร้างความชำนาญเฉพาะด้าน ซึ่งจะก่อให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เนื่องจากมนุษย์ต่างมีทักษะในการทำงานที่แตกต่างกัน และปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลให้ลำดับอัตราการป่วยของผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอวิหารแดงลดลงนั้นคืออำเภอวิหารแดงมีการปรับรูปแบบของการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะเห็นได้จากการจำกัดวงของการแพร่ระบาดโดยการตรวจค้นหาเชิงรุก การปรับรูปแบบอาคารสถานที่ของโรงพยาบาลให้เหมาะสมกับผู้ป่วยระบบทางเดินหายใจ การจัดตั้งศูนย์พักคอยชุมชนเพื่อระบายผู้ป่วยออกจากโรงพยาบาล แต่ยังคงได้รับการติดตามรักษาเหมือนกับการรักษาในโรงพยาบาล ซึ่งการบริหารในลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดในการบริหารเชิงสถานการณ์ซึ่ง ชลิตา ศรมณี (2564 หน้า 12) ได้อธิบายว่า การบริหารเชิงสถานการณ์เป็นแนวคิดการบริหารจัดการที่ผู้บริหารเลือกจะกระทำ โดยการตัดสินใจนั้นจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และลักษณะของสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อองค์การ แลมีความจำเป็นที่ต้องใช้วิธีการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน ประกอบกับ โชติ บดีรัฐ (อ้างถึงใน ศศภัสส์ โภมล, 2563 หน้า 10) ได้กล่าวว่าวิธีการบริหารตามสถานการณ์เป็นวิธีการที่จะช่วยเชื่อมโยงทฤษฎีการบริหารที่เป็นวิชาการ และมีโอกาสได้นำไปใช้กับสถานการณ์ต่างๆ โดยตรง เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการบริหารตามสถานการณ์ก็คือ “ตัวสถานการณ์” หรือชุดของเหตุการณ์ซึ่งส่งผลแก่องค์การมากที่สุดในช่วงเวลาดังกล่าว

การบูรณาการการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี พบว่า ในพื้นที่อำเภอวิหารแดงมีการบูรณาการร่วมมือกันของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการทำงานแบบสอดคล้องและไปในทิศทางเดียวกัน และมีการร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ตามหน้าที่ ซึ่งจะเห็นได้จากการจัดตั้งศูนย์พักคอยชุมชนที่มีการทำงานร่วมกันระหว่าง ฝ่ายปกครอง ฝ่ายสาธารณสุข และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่บูรณาการทรัพยากรในด้านต่างๆ ที่มาเข้าร่วมในการดำเนินงานของศูนย์พักคอยชุมชน ซึ่งการบูรณาการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดในการร่วมมือในการปฏิบัติงาน ของสำเภา สมบูรณ์ (2555.หน้า16) ได้สรุปถึงการร่วมมือในการปฏิบัติงาน คือการทำงานในลักษณะทีม โดยมีการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลที่เข้ามาร่วมปฏิบัติงานกัน โดยมีเป้าหมายของภารกิจนั้นๆ ร่วมกันโดยมีการกำหนดบทบาทของผู้ปฏิบัติงานของแต่ละคนมีการมอบหมายภารกิจ และมีการกำหนดแผนงานในการดำเนินงาน สร้างการติดต่อสื่อสาร และมีการประสานงานระหว่างกันกัน เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามภารกิจเพื่อประโยชน์ร่วมกัน และในบางปัญหาพบว่าหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้โดยลำพัง อำเภอวิหารแดงยังได้กำหนดให้มีหน่วยงานที่เข้ามาให้การสนับสนุนการปฏิบัติการกิจตัวอย่างเช่น ปัญหาความไม่เพียงพอของบุคลากรขององค์ขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นในการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ อำเภอิวหารแดงได้สั่งการให้ฝ่ายปกครองในแต่ละพื้นที่ให้การสนับสนุนภารกิจต่างๆ ที่ได้รับการประสานจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการบูรณาการของ Ken Deutsche (อ้างถึงในประเด็น แบนปิง 2561.หน้า42) ว่าการบูรณาการจะต้องมีความสัมพันธ์ขึ้นระหว่างหน่วยงานต่างๆ โดยการพึ่งพาอาศัยกันและกัน ร่วมมือกันก่อให้เกิดสิ่งสิ่งใหม่ เนื่องจากหน่วยงานแต่ละหน่วยไม่สามารถทำให้สำเร็จได้โดยลำพัง เพื่อให้เกิดความสำเร็จในภารกิจนั้น

การประสานความร่วมมือในระดับนโยบาย พบว่า ได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอิวหารแดง โดยมีนายอำเภอิวหารแดงเป็นหัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอิวหารแดง จังหวัดสระบุรี และได้แต่งตั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นคณะกรรมการประจำศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรค เพื่อมอบหมายภารกิจ ติดตามสถานการณ์ แลกเปลี่ยนข้อมูล ตลอดจนแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่ และการนายอำเภอมิบทบาทในการเป็นผู้บริหารสถานการณ์ ประสานงานทุกหน่วยงานในพื้นที่ รวมถึงสั่งการมอบหมายภารกิจให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้การปฏิบัติการกิจสำเร็จลงได้ ซึ่งการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ไม่มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งที่จะสามารถแก้ไขปัญหาได้สำเร็จโดยลำพัง ต้องได้รับการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 76 ที่ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และสอดคล้องกับความหมายของการบริหารราชการแบบบูรณาการของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ม.ป.ป., หน้า 2) ที่ว่าการบริหารราชการแบบบูรณาการ คือการบริหารที่ทุกหน่วยงานทำงานแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์เป็นหลัก เป็นการทำงานหลายหน่วยงานโดยอาศัยความเชี่ยวชาญ และความชำนาญของแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกันเฉพาะด้าน ทำงานภายใต้เป้าหมายและวัตถุประสงค์หลักของยุทธศาสตร์เดียวกันโดยร่วมกันคิด ร่วมกันทำงานโดยใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผลตามยุทธศาสตร์มุ่งสู่ผลสำเร็จและเป้าหมายของงานร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ภาครัฐควรกำหนด ระเบียบ และแนวทางการปฏิบัติในด้านการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบให้เกิดความชัดเจน และคล่องตัวในการปฏิบัติ
2. การเพิ่มอัตรากำลังของผู้ปฏิบัติงาน ควรพิจารณาให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานไม่ใช่เฉพาะกลุ่มบุคลากรทางด้านสาธารณสุข

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. หน่วยงานในพื้นที่ควรสร้างการรับรู้ และความตระหนักในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ให้แก่ประชาชนให้มากขึ้น
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ควรพิจารณาจัดตั้งศูนย์พักคอยให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักให้ครอบคลุมถึงผู้ป่วย ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดจากการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในพื้นที่
2. ควรทำการศึกษาความเห็นของประชาชนทั่วไปที่มีต่อการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

- ชลิตา ศรมณี. (2563). *เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการวิจัยและแนวคิดเชิงทฤษฎีรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, โครงการรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต.
- ประเด่น แบนปิง. (2561.). *การบูรณาการหลักการเรียนรู้ และวิถีวัฒนธรรมเชิงพุทธในการป้องกันการฆ่าตัวตายของเยาวชนในจังหวัดลำพูน* งานวิจัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยสงฆ์ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน.
- พิมพ์ชญา วุฒินัทรนนท์. (2563). *การจัดการปัญหาและการควบคุมโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ของหมู่บ้านในพื้นที่อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู*. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560. (2560, เมษายน 6). *ราชกิจจานุเบกษา, 134(40ก), 19*.
- ศศภัสส์ โกมล (2563). *รายงานผลการศึกษามาตรการด้านการบริหารจัดการองค์กร ในสถานการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19 กองโรคไม่ติดต่อ ปี พ.ศ. 2563*. รายงานการขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ, กรมควบคุมโรค.
- สำนักงานพัฒนาระบบข้าราชการ. (ม.ป.ป.). *คู่มือเทคนิคและวิธีการและวิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพัฒนาระบบข้าราชการ.
- สำเภา สมบูรณ์. (2555.). *การศึกษาแนวทางการจัดการส่งเสริมความร่วมมือภายในองค์กร กรณีศึกษาสำนักงานศึกษาธิการภาค 8*. รายงานการศึกษา, สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ.
- เอราวัณ ฤกษ์ชัย. (2563). *การนำนโยบายป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร อำเภอลำปาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.